

142.

Z Krhova.

Pohodlně.

Pod zeleným tam pod tým há - jem, vy-ší·va-ła sukně hedbá-

vem; kdo ti jich, má miłá, vy-ší-vál, ja dyž sem já doma ne-bý-vál?

Pod zeleným tam pod tým hájem, vyšívała sukně hedbávem.

[: Jak bys ty, synečku, chodíš k nám, :]

[: dyž su já chudobná, a ty pán. :]

Kdo ti jich, má miłá, vyšíváł, ja dyž sem já doma nebývál?

Po čem to, má miłá, poznaváš, dyž ty ně tým pámem nazýváš?

[: Vyšívali ně jich dvořané, :] [: na zelenéj kúce v otavě. :]

Já to poznávám, můj synečku, po tom tvojém vraném koníčku.

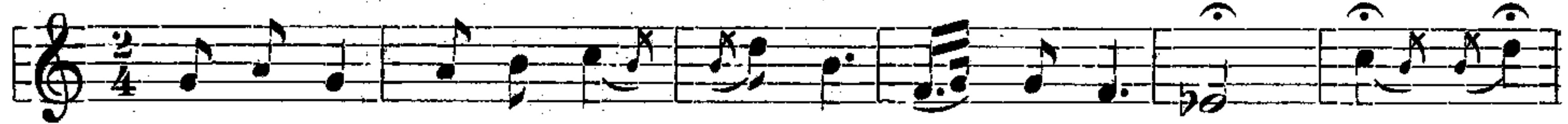
Kúpím ti, má miłá, domeček, za ten tvůj zelený víneček; ty budeš v domečku přebývat, a já budu k tobě chodívat.

Měj ně, můj synečku, měj ně rád, kúpíme si spořem vinohrad.

Ty budeš súdečky pobíjat, a já budu víntko popíjat.

143. a)

Z Kněžduba.

Zdlouhavě.

V či-rém po - lí hru-ška do po - ly ze - ře - ná, ej, ej,

à tempo

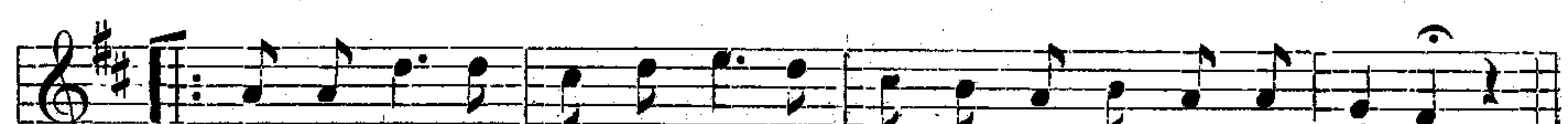
do po - ly ze - ře - ná.

143. b)

Z M. Vrbky.

Volně.

V či-rém po - lí hru-ška stó-jí, vŕ-šek sa jí ze - ře - řá,

pod ňú stó - jí, mo-ja mi - lá, je ce - lá u - pľa - ka - ná.